

दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

हामी बोलेर मात्र
होइन पुऱ्याएर छाड्छौ

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पार्सलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका प्रमुख शहरहरूमा
पठाउनु परेमा हामीलाई सम्भन्नुहोस्

सुपर काइनेटिक
कुरियर्स सर्विस

ट्राफिक चोक हिमालयन
बैंकको साइड (सुर्य लाईफ इन्सोरेन्स अफको
अवल) फोन:- ०७५५४०५७५

वर्ष ३७ | अंक ३०१ | बुटवल | २०८२ कात्तिक २५ गते, मंगलबार | नेपाल संवत् ११४६ | Tuesday November 11, 2025 | पृष्ठ ४ | मूल्य रु. ६ मात्र | Lumbini

दानबहादुर बने आइजीपी

बुटवल । नेपाल प्रहरीको महानिरीक्षकमा एआइजी दानबहादुर कार्की नियुक्त भएका छन् । उनी काठमाडौं उपत्यका कार्यालय, रानीपोखरीमा कार्यरत छन् ।

सोमबार बसेको मन्त्रिपरिषद् बैठकले उनलाई महानिरीक्षक नियुक्त गरेको सञ्चार, सूचना तथा प्रविधिमन्त्री जगदीश खरेलले जानकारी दिए । प्रहरी नियमावलीमा उल्लेख रहेको ३० वर्ष सेवा अवधिका कारण वर्तमान आईजीपी चन्द्रकुवेर खापुङ २६ कात्तिक राति १२ बजेबाट अनिवार्य अवकाशमा जाँदैछन् । त्यसअघि नै सरकारले नयाँ महानिरीक्षक नियुक्त गरेको हो ।

२४ भदौमा जेनजी आन्दोलन हुँदा कार्कीले उपत्यकाको कमाण्ड सम्हालेका थिए । २३ भदौमा भने उपत्यकाको कमाण्ड एआईजीवीहीन थियो । उपत्यका कमाण्ड सम्हालनुअघि उनी प्रहरी प्रधान कार्यालयस्थित मानव स्रोत साधन विभागको प्रमुख थिए ।

डीआईजी हुँदा भने उनले लुम्बिनी प्रदेशको कमाण्ड सम्हाले । एसएसपीको जिम्मेवारीमा उनले काठमाडौं जिल्ला प्रहरी परिसरको कमाण्ड सम्हाल्दा भुटानी शरणार्थी प्रकरणको मुद्दा चलेको थियो ।

चुनौतीपूर्ण मानिने काठमाडौं जिल्लालेखि उपत्यकाको कमाण्ड सम्हालेका कार्कीले इमान्दार प्रहरी अधिकृतको परिचय बनाएका छन् । कुनै ठूलो आर्थिक विवादमा नमुछिएका कार्कीसँग फिल्डलेखि आईजीपी सचिवालयसम्म बसेर काम गरेको अनुभव छ ।

विदेशमा विभिन्न तालिम लिइसकेका उनी नेपाल प्रहरीको केन्द्रीय प्रवक्ता समेत भएका थिए । गुल्मी पुख्र्यौली घर भएका कार्की इलाका प्रहरी कार्यालय बुटवलका डीएसपी समेत थिए ।

मधेशसरकारविरुद्ध

रिटहरू दायर

बुटवल । मधेश प्रदेश सरकार गठनविरुद्ध सर्वोच्चमा रिटहरू दायर भएका छन् । कानुनका विद्यार्थी अर्जुन शाहले सोमबार अर्को रिट दायर गरेका हुन् । प्रदेश प्रमुखले संविधान विपरित मुख्यमन्त्री नियुक्त गरेको भन्दै उक्त नियुक्ति बदरको माग राखेर शाहले रिट दायर गरेका हुन् ।

नेपालको संविधानको धारा १३३ बमोजिम उल्लेख रिट जारी गरी मधेश प्रदेश प्रमुखद्वारा गरिएको मुख्यमन्त्री नियुक्ति बदर गरी संवैधानिक प्रक्रिया अनुसार पुनः सरकार गठनको प्रक्रिया अघ बढाउन उनले माग गरेका छन् । यसअघि मधेश सरकार गठनविरुद्ध रक्बीप्रसाद साह र सुजित यादवले सर्वोच्च अदालतमा रिट दायर गरेका थिए । उनीहरूले मधेश प्रदेश प्रमुखको कार्यालय, मुख्यमन्त्रीको कार्यालय र मधेश प्रदेश सभालाई विपक्षी बनाएर रिट दायर गरेका हुन् ।

लुम्बिनी प्रदेशसभा

८ मंसिरदेखि

बुटवल । लुम्बिनी प्रदेश सभाको हिउँदे (सातौँ) अधिवेशन ८ मंसिरमा बस्ने भएको छ ।

मुख्यमन्त्री चेतनारायण आचार्यको अध्यक्षतामा सोमबार बसेको प्रदेश मन्त्रिपरिषद् बैठकले हिउँदे अधिवेशन ८ मंसिर सोमबारका लागि आह्वान गर्न प्रदेश प्रमुखसमक्ष सिफारिस गर्ने निर्णय गरेको सरकारका प्रवक्ता तथा कृषि, भूमि व्यवस्था तथा सहकारीमन्त्री दिनेश पन्थीले जानकारी दिए । प्रदेश मन्त्रिपरिषद् बैठक सम्पन्न भयो । बैठकले प्रदेशसभाको हिउँदे अधिवेशन आह्वान गर्न प्रदेश प्रमुखसमक्ष सिफारिस गर्ने निर्णय गरेको छ। प्रवक्ता पन्थीले भने-‘संवैधानिक व्यवस्थाअनुसार सरकारले प्रदेश प्रमुखसमक्ष सिफारिस गर्ने निर्णय गरेको हो ।’

हिउँदे अधिवेशनका लागि छलफल गर्न प्रदेशसभा सचिवालयमा स्थानीय तहका कर्मचारीहरूको सेवा-सुविधासम्बन्धी संशोधन गर्न बनेको विधेयक र लुम्बिनी अध्ययन अनुसन्धान प्रशिक्षण प्रतिष्ठान विधेयक दर्ता भइसकेका छन् । त्यसैगरी, दलित अधिकार सम्बन्धी विधेयक र बडघर सम्बन्धी विधेयक दर्ता गर्ने तयारी छ ।

त्यसैगरी विभिन्न समितिका प्रतिवेदनहरू र महालेखा परीक्षकको प्रतिवेदन पनि दर्ता भई हिउँदे अधिवेशनमा छलफलका लागि प्रस्तुत हुनेछन् । लुम्बिनीमा गत ३१ भदौमा वर्षे अधिवेशन अन्त्य भएको थियो ।

विदेशमा रहेकालाई भोट हाल्न दिन सुभाब

बुटवल । पूर्वप्रमुख निर्वाचन आयुक्तहरूले विदेशमा रहेका नेपालीलाई मताधिकार दिने गरी अगाडि बढ्न सुझाएका छन् ।

निर्वाचन आयोगका अधिकारीहरूसँग भएको छलफलमा उनीहरूले यस्तो सुझाव दिएका हुन् ।

सोमबार निर्वाचन आयोगका पूर्वप्रमुख निर्वाचन आयुक्त, पूर्वनिर्वाचन आयुक्त एवम् पूर्वसचिवहरू र निर्वाचन आयोगका पदाधिकारीहरूबीच छलफल भएको थियो ।

छलफलमा निर्वाचन आयोगका पूर्वप्रमुख निर्वाचन आयुक्तद्वय सूर्यप्रसाद श्रेष्ठ र नीलकण्ठ उप्रेती, पूर्व कार्यवाहक प्रमुख निर्वाचन आयुक्त दोलखबहादुर गुरुङ र पूर्वनिर्वाचन आयुक्त डा. रामभक्त पीबी ठाकुर थिए । निर्वाचन आयोगका पूर्व सचिवहरू मधुप्रसाद रेग्मी, रविलाल पन्थ, सुरेश अधिकारी र भरतमणि सुवेदीको पनि सहभागिता रहेको थियो । जहाँ विदेशमा रहेका नेपालीलाई मताधिकार दिने विषय उठेको थियो । पूर्वप्रमुख निर्वाचन आयुक्तहरूले विदेशमा रहेका नेपालीलाई मताधिकार दिनुपर्ने बताए ।

बर् २१ फागुनको चुनाव सारेर वैशाखमा निर्वाचन गर्न सकिने उल्लेख गर्दै उनीहरूले विदेशमा रहेका नेपालीलाई मताधिकार भने दिनुपर्ने बताए । विदेशमा रहेकालाई भोटिङ अधिकार दिन अनलाइन भोटिङमा जानुपर्ने पनि उनीहरूको सुझाव छ ।

» बाँकी ३ पेजमा

नियमनको अभावले ४१

प्रतिशत सहकारी निष्कृय

श्रीकृष्ण सिग्देल

स्याङ्जा

करिब ७ दशक अगाडि नेपालमा सहकारीको सुरुवात भएको थियो । सोही अनुरूप स्याङ्जामा स्थानीय तह र प्रदेश मातहतमा रहेर ५ सय ७४ सहकारीहरू दर्ता भएका छन् । जसमा २ सय ३२ सहकारी निष्कृय अवस्थामा रहेका छन् । निष्कृय रहेका सहकारीको संख्या ४१ प्रतिशत छ । निष्कृय सहकारीको अवस्था बारे दुवै सरकारहरू बेखबरजस्तै बनेका छन् । दर्ता सजिलै गरिदिने स्थानीय तह र प्रदेशले अनुगमन र नियमनमा चासो नदिँदा सहकारीहरू निष्कृय रहेको तथ्याङ्कले देखाउँछ । सरकारले सामुहिक अनुदान दिँदा सहकारी मार्फत दिने गरेको छ । सोही लोभमा सहकारीहरू धमाधम दर्ता गर्ने र अनुदान प्राप्त गरेपछि निष्कृय बनाउने रोग पनि बढेको यो तथ्याङ्कमा देखिन्छ ।

अहिलेसम्म गण्डकी प्रदेश सहकारी विभागमा स्याङ्जाबाट १ सय ३६ सहकारी दर्ता भएका छन् । त्यसैगरी जिल्लाका ११ ओटै स्थानीयतहमा ४ सय ३८ सहकारीहरू दर्ता भएको तथ्याङ्क छ । दर्ता भएका सहकारीहरू कति संचालनमा छन् कति छैनन् भन्ने पूर्ण जानकारी प्रदेश र स्थानीइतहका सहकारी शाखाहरूमा छैन । जुन सहकारीले बार्षिक प्रतिवेदन बुझाएको सोही सहकारी संचालनमा छ भन्ने मात्रै थाहा पाएका निकाय सहकारीहरूको अवस्था कस्तो छ भन्ने बिषयमा बेखबर जस्तै बनेका छन् । जसले गर्दा सरकारी अनुदान पाउने सहकारी र बचत तथा ऋण कारोवार गर्ने सहकारीहरूको सदुपयोगितामा प्रश्न उठ्ने गरेको छ । सहकारीको मर्म, मूल्य, मान्यता र नीतिनियम विपरित चलेका सहकारी जुनसुकै बखत समस्याग्रस्त बन्न सक्छन् ।

गण्डकी प्रदेश सहकारीमा अहिलेसम्म ६६ ओटा सहकारीले बार्षिक प्रतिवेदन बुझाएका छैनन् । बार्षिक प्रतिवेदन नबुझाउने सहकारीलाई कारवाही वा खारेजीको प्रक्रिया समेत शुरु नगरेको प्रदेश सहकारी कार्यालयको भनाई छ । त्यसैगरी स्याङ्जाका ११ ओटै पालिकाले पनि प्रतिवेदन नबुझाउने सहकारीलाई कारवाही वा खारेजीको प्रक्रिया

अगाडी बढाउन सकेका छैनन् । दर्ता हुने अधिकांश सहकारीहरू कृषि र बहुउद्देश्यीय प्रयोजनका लागि रहेका छन् । बचत तथा ऋण कारोवार गर्ने भन्दा धेरै संख्यामा दर्ता भएका कृषि र बहुउद्देश्यीय सहकारीहरू नै बार्षिक प्रतिवेदन नबुझाउने सुचीमा देखिएका छन् । ११ पालिका मध्ये पुतलीबजार, वालिङ र गल्याङ नगरपालिका सबैभन्दा बढी सहकारी दर्ता भएका पालिकाहरू हुन् । निष्कृय पनि यी पालिकामै नै धेरै देखिएका छन् ।

पालिकाहरूले दिएको तथ्याडक अनुसार पुतलीबजारमा ७४ सहकारी मध्ये ३३ सहकारीले अहिलेसम्म बार्षिक प्रतिवेदन बुझाएका छैनन् । त्यसैगरी वालिङ नगरपालिकामा १ सय १ दर्ता मध्ये ६१ सहकारी निष्कृय रहेको देखिएको छ भने गल्याङ नगरपालिकामा १ सय ६ दर्ता मध्ये ४१ सहकारीले प्रतिवेदन बुझाएका छैनन् । चापाकोट नगरपालिका ३४ सहकारी मध्ये ९, भीरकोट नगरपालिकामा १६ मध्ये १ सहकारीले प्रतिवेदन नबुझाएको तथ्याडक छ । भीरकोट नगरपालिकाले निस्कृय रहेका सहकारीहरूलाई खारेजीको प्रक्रिया अगाडी बढाएको छ । अर्जुनचौपारी गाउँपालिकामा १८ मध्ये ३, फेदिखोलामा २६ मध्ये ८, हरीनासमा २० मध्ये ११ र कालीगण्डकी गाउँपालिकामा १३ मध्ये २ सहकारीले प्रतिवेदन बुझाएका छैनन् । औधीखोला र बिरवामा भने सबै सहकारीहरूले प्रतिवेदन बुझाएको तथ्याङ्क देखाएका छन् । औधीखोलाका २१ र बिरवा गाउँपालिकामा ९ ओटा सहकारी संचालनमा छन् ।

पछिल्लो समय बचत तथा ऋण कारोवार गर्ने केही सहकारीहरू संकटमा परेको बताइएको छ । सबैभन्दा बढी यो संकट वालिङका सहकारीहरूमा देखिएको पालिकाले जनाएको छ । ११ ओटै पालिकामध्ये वालिङ नगरपालिकामा मात्रै बचत फिर्ता नपाएको भन्दै उजुरी परेको देखिन्छ । वालिङ बाहेक अन्य पालिकामा अहिलेसम्म बचत फिर्ता पाइएन भनेर उजुरी नपरेको सहकारी शाखाले जनाएका छन् । बजामा सहकारीले बचत फिर्ता दिएन भन्ने हल्ला सुनिएपनि सहकारी शाखामा उजुरी नपरेको वालिङ बाहेकका पालिकाहरूको भनाई छ । वालिङमा

भने मेलमिलाप बहुउद्देश्यीय सहकारी र गतिशित महिला बहुउद्देश्यीय सहकारीको उजुरी परेको बताइएको छ । सहकारी शाखामा उजुरी परेपनि वालिङ नगरपालिकाले त्यस बिषयमा कुनै छलफल अगाडी बढाउन सकेको छैन । मेलमिलाप र गतिशिल महिला बहुउद्देश्यीय सहकारीले भण्डै ४ वर्षदेखि बचतकर्ताको रकम फिर्ता दिन सकेका छैनन् ।

सरकारले सहकारीहरूलाई नियमन गर्न राष्ट्रिय सहकारी नियमन प्राधिकरण गठन गरेपछि स्थानीय तह सक्रिय भएको जनाएका छन् । यो आर्थिक वर्षको पौष मसान्तभित्र प्रतिवेदन नबुझाउने सहकारीहरूलाई खारेजी प्रक्रियामा अगाडी बढाउने पालिकाहरूले जनाएका छन् । वालिङ नगरपालिकाले निष्कृय सहकारीहरू खारेजी गर्ने आर्थिक वर्ष २०८२/०८३ को नीति तथा कार्यक्रममै उल्लेख गरेको छ । यो प्रक्रिया अगाडी बढाउने गरी काम शुरु गरेको वालिङ नगरका सहकारी शाखा प्रमुख भुवानी तिवारीले जानकारी दिए ।

सहकारीले बचत फिर्ता नदिँदा कहीं निवेदन दिने भन्ने अन्याोल बचतकर्तामा रहेका बेला राष्ट्रिय सहकारी नियमन प्राधिकरणमा लिखित निवेदन दिन अनुरोध गरिएको छ । प्राधिकरणले असोज १० गते सार्वजनिक गरेको सूचना अनुसार बचत तथा ऋण कारोवार गर्ने सहकारीहरूका बिषयमा गुनासो भएमा सिधै सम्पर्क गर्न वा लिखित निवेदन दिन पाइने व्यवस्था गरिएको जनाएको छ । प्राधिकरणले गुनासो टिपाउन वा सुनाउन निर्देशक ज्ञानपाथ ढकाललाई तोकिएको समेत जनाएको छ । कुनैपनि बचत तथा ऋण कारोवार गर्ने सहकारीले बचत रकम फिर्ता नदिएमा सम्बन्धित पालिकाको सहकारी शाखामा वा सिधै प्राधिकरणमा निवेदन दिन निर्देशक ढकालले बताए ।

प्राधिकरणले अहिले सहकारी समस्याकै बारेमा काम गरिरहेको बताउँदै निर्देशक ढकालले सहकारी ऐन १०३ (ज) को उपदफा १ को खण्ड ३ ले उल्लेख गरे अनुसार प्रदेश र स्थानीय तहमा अधिकारी तोकने काम अगाडी बढाएको बताए । बचत फिर्ता नदिने सहकारीहरू अब प्राधिकरण स्थापना भएसमै फिर्ता दिन बाध्य हुने विस्वास लिइएको छ ।

कार्यालयमा तालाबन्दी जारी, व्यवसाय खुल्ला

बुटवल । बुटवलकृषि उपज शोक सञ्चालक समितिको कार्यालयमा तालाबन्दी भएको छ । विभिन्न माग राखेर शोक बजारका व्यवसायीहरूले दुई दिनसम्म बजार नै बन्द गरेर आन्दोलन गरेपनि सोमबार साँभदेखि बजार भने खोलेका छन् ।

सञ्चालक समितिको म्याद सकिने लाग्दा टेण्डर खोलेपछि व्यवसायी आन्दोलनमा उत्रिएका थिए । उनीहरूले मंसिर १७ गते म्याद सकिन लागेको शोक बजार सञ्चालक समितिको निर्वाचनको मिति घोषणा गर्नुपर्ने, बजार स्थापना गर्दाका त्रिपक्षिय बैठकको आयोजना गर्नुपर्ने, अदालतको फैसलाको पूर्ण पाठ सार्वजनिक गर्नुपर्ने, कानुनमा व्यवस्था भएको पुनरावेदन गर्ने अधिकार सुनिश्चित गर्नुपर्ने र व्यावसायिक सुस्ताको ग्यारेन्टी गर्नुपर्ने माग गरेका छन् ।

व्यवसायीहरूले विगत १५ वर्षदेखि लागत सहभागितामा समेत संलग्न भई बजार निर्माण र बजार संचालन गरिरहेका व्यावसायिलाई विस्थापित गर्ने

मनसायबाट २०८१/०५/२३ गते आह्वान गरिएको टेन्डर प्रकृया पूर्वाग्राही रहेको दावी गर्दै एक वर्षदेखि विरोध जनाउँदै आएका थिए । उनीहरूलेकानुनी उपचारको प्रकृयामा गएकामा जिल्ला अदालतले मुद्दाको फैसला गरिसकेको तर औपचारिक हिसाबले फैसलाको पूर्ण पाठ आइ नसकेको अवस्थामा टेण्डर गर्नु लगत भएको दाबी गरेका छन् ।

पूर्ण पाठ आइसकेपछि पनि उक्त फैसलाको उपर पुनरावेदन गर्ने अधिकार कानुनले नै स्पष्ट पारिदिएको पुर्व अध्यक्ष पन्थीले बताए । यस्तो अवस्था र सम्भावना हुदाँहुदै व्यावसायीलाई विस्थापित गर्ने र बजारलाई लथालिङ्ग बनाउने गलत मनसायबाट टेण्डर खोल्ने दुष्प्रयास गरेकाले व्यवसायी आन्दोलित हुनुपर्ने बाधात्मक परिस्थितिको श्रृजना भएको उनले बताए ।

उनीहरूले वर्तमान सञ्चालक समितिसँग मात्रै वार्ता नगर्ने अडान समेत लिएका छन् । शोक बजारमा ६५ वटा सटर र १५० बढी व्यसायी आश्रित रहेका छन् ।

दैनिक

लुम्बिनी

त्रिभुज क्षेत्रमा स्थित एकमात्र पवित्र तीर्थस्थल दैनिक

सम्पादकीय

उत्साहजनक लगानी

पश्चिम नेपालको प्रमुख व्यापारिक केन्द्र बुटवलमा ठूलो लगानीमा पाँच तारे होटलमा लगानी भएको छ। स्थानीय व्यवसायीहरूको संलग्नतामा ३ अर्ब ५० करोड लगानीमा पाँच तारे होटल ह्यात प्यालेसको शुभारम्भले बुटवलको होटल व्यवसायमा नयाँ संभावना को ढोका खोलेको छ।

बुटवलले औद्योगिक र व्यापारिक शहरको पहिचान बनाएको छ। बुटवलको पूरानो परिचय व्यापारिक शहरबाट सुरु हुन्छ। कुनै बेलाको व्यापारिक केन्द्र बुटवलले औद्योगिक शहरको पहिचान बनायो। त्यसपछि शैक्षिक हब हुँदै अहिले पर्यटन क्षेत्रमा धेरै संभावनाको ढोको खोलेको छ। तराई र पहाडको ट्रांजिट बिन्दु बुटवलमा पर्यटन उद्योगको राम्रो संभावना छ। यो पूर्व पश्चिम महेन्द्र राजमार्ग र उत्तर–दक्षिण सिद्धार्थ राजमार्गको मिलनबिन्दु भएकाले पनि पर्यटन उद्योगको राम्रो संभावना छ। भारतीय सीमावर्ती शहर गोरखपुर लगायतबाट यहाँ घुमिफिर गर्न आउने बढेका र यहाँ अरु पर्यटकीय पूर्वाधार बनेकाले स्तरीय होटलको अभाव अब महशुस गर्न पर्दैन। केही वर्ष अधिसम्म बुटवलमा स्तरीय होटलको अभाव छ भनिन्थ्यो। अहिले विभिन्न सुविधा सहितका होटल खुलेका छन्। पाँच तारे होटलले अब स्तरीय होटलको रिक्ततालाई पूर्ति गरेको छ। आन्तरिक र बाह्य पर्यटकलाई अन्तर्राष्ट्रियस्तरको आतिथ्य सेवा दिने उद्देश्यले बुटवल अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलन केन्द्र अगाडि २५ कट्टा क्षेत्रफलमा बनेको १० तले भवनमा १ सय ९ कोठासहित ह्यात प्यालेस सञ्चालनमा आएको छ

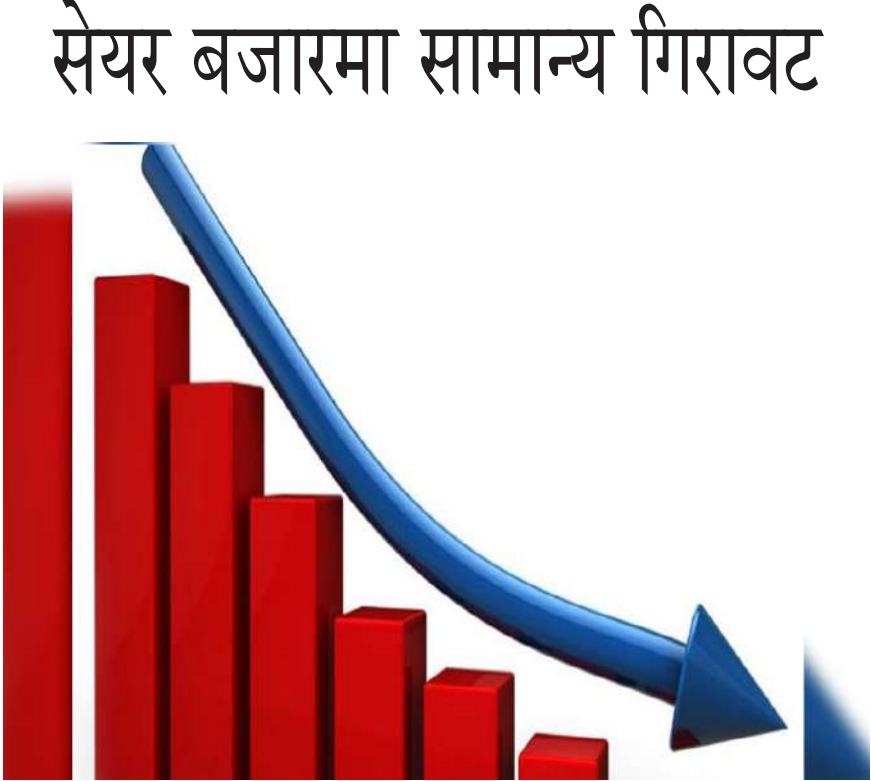
।बोधीवृक्षको पातको आकृति होटलका धेरै संरचनामा राखिएको छ। डेढ सय क्षमताको अल डे डाइनिङ रेस्टुरेन्टमा मायादेवी मन्दिरको ईटाको बनावट भल्किने डिजाइनले स्थानीय पन र मौलिकता भल्काउन खोजिएको छ। होटल लबीको डिजाइन शक्ति र स्थिरताका आधार मानिने चार विशेष वास्तुकला स्तम्भले निकै भव्य बनाएको छ। जसमा बुद्ध दर्शनका चार आर्य सत्य दुख छ, दुखको कारण छ, दुखको निरोध सम्भव छ र दुख निरोधको मार्ग छ भन्ने भल्काइएको छ।

स्थानीय व्यवसायीले होटलमा ठूलो लगानी गरेर बुटवलको पर्यटन उद्योगमा केही नयाँ गर्न खोज्नु प्रशंसनीय छ। मुलुक आर्थिक मन्दी र समाजमा अराजकताको आगो बलेको बेला होटल शुभारम्भ गर्ने व्यवसायीको जमर्कोलेसबै नकरात्मक प्रवृत्तिलाई चिरेर अघि बढ्नुपर्छ भन्ने उच्च मनोबल छ भन्ने प्रष्ट भएको छ।

स्थानीय रूपमा उदाएका यी व्यवसायीको लगाव, मिहिनेत र आँटले अरु व्यवसायीलाई पनि पूँजी लगानी र विस्तार गर्न बल पुगेको छ। छिमेकी भारत उत्तर प्रदेशमा करिब २४ करोड जनसंख्यामध्ये केही प्रतिशतलाई बुटवल ल्याउन सके धेरै गर्न सकिन्छ भन्ने व्यवसायीको उत्साह र योजना आशा लाग्दो छ।

सिद्धबाबा सुरुडमार्ग निर्माण छिटो सक्नुपर्छ। गौतम बुद्ध विमानस्थलको सञ्चालन पूर्ण रूपमा गर्न सक्दा मात्रै यहाँको पर्यटन उद्योगले गति लिन्छ। यहाँको अर्थतन्त्रलाई चलायमान बनाउने यस्ता कामप्रति तहगत सरकारको समन्वयकारी सहकार्य हुन आवश्यक छ।

होटलको मुख्य विशेषता अहिलेको व्यस्त जीवनशैली र एकैपटक धेरै काम गर्नुपर्ने पाहुनाका लागि आरामदायी बसाइसँगै दैनिक जीवनका सबै सुविधा सहज र नवीन रूपमा प्रदान गर्नु रहेको उनले बताए।

काठमाडौँ । नेपाल स्टक एक्सचेञ्ज परिसूचक ४.१५ अङ्कले घटेको छ। साताको दोस्रो दिन सोमबार बजार परिसूचक २५६१.९४ अङ्कमा भरेको हो। बजारमा ४ अर्ब ५१ करोडको कारोबार भएको छ।

बजारमा ९१ कम्पनीको मूल्य बढेको छ। १५१ कम्पनीको मूल्य घटेको छ भने ११ कम्पनीको मूल्य स्थिर रहेको छ।

बजारमा १३ समूहका सूचकमध्ये ३ समूहको

मूल्य बढ्दा १० समूहको सूचक घटेको छ। होटल तथा टुरिजम क्षेत्रमा सबैभन्दा धेरै १.६४ प्रतिशत वृद्धि भएको छ।

बजारमा ६ कम्पनीको मूल्य ९ प्रतिशतभन्दा धेरैले बढेको छ। उन्नति सहकार्य लघुवित्तको मूल्यमा नकारात्मक सर्किट लागेको छ।

बजारमा एनआरएन इन्फ्रास्ट्रक्चरको सर्वाधिक ४८ करोडको कारोबार भयो।

गणेश ओली

युवाहरूको नेतृत्वमा राजनैतिक, आर्थिक, सामाजिक, शैक्षिक र प्राविधिक रूपान्तरण गर्न सकेमा निःसन्देह समृद्ध र समतामूलक समाजको निर्माण हुने निश्चित छ। सबै तहका सरकारलाई यसका लागि आवश्यक नीति निर्माण तथा बजेट बिनियोजन गर्नु दबाबमूलक कार्यक्रम गर्ने र आफूले पनि योगदान गर्नु पर्दछ।

समाज व्यक्ति र राष्ट्र निर्माण गर्ने थलो हो। यो यस्तो भूमि हो, जहाँबाट सकारात्मक र नकारात्मक उर्जा उत्पादन भइरहेको हुन्छ। समाजमा सकारात्मक उर्जा हावी हुँदा त्यस देश र त्यहाँका नागरिक सम्पन्नत हुन्छन् भने नकारात्मक उर्जा प्रवाह हुँदा राष्ट्र नै कमजोर बन्न जान्छ। त्यसकारण देश बनाउनु छ भने पहिला समाज बनाउनुपर्छ।

व्यक्तिका व्यक्तिगत आचारण, व्यवहार, सोचाइ व्यक्तिले आफ्नै बोकेर लिएको हुँदैन ऊ बसे, हुर्केको वातावरण, समाज, रीतिथिति, परम्परा, संस्कार र संस्कृतिको प्रभाव पनि रहन्छ। त्यसकारण सभ्य नागरिक र राष्ट्र निर्माणका लागि सभ्य समाज निर्माण गर्नुपर्छ। समाज राम्रो वा नराम्रो हुँदा तपाईं, तपाईंको परिवार अनि तपाईंको सन्तान कस्तो हुने भन्ने कुरा निर्भर रहन्छ, किनकि हामी समाजका उत्पादन हौं। तसर्थ देशको चिन्ता गर्ने आजका युवाले पहिला आफू बसेको गाउँसमाज सुधारका साथै यसको नेतृत्व लिन जरुरी छ। नेपालका आजका युवा यस्तो ठाउँमा छन्, उनीहरूले आज व्यक्तिगत, सामाजिक र सिक्ने देशको भारी बोक्नुपर्ने अवस्था छ। यो उनीहरूका लागि चुनौती र अवसर दुवै हो। उसो त सबैले सबै काम गर्न सम्भव छैन, तर आफ्नो क्षमता, कला र समयले भ्याएसम्म आ-आफ्नो क्षेत्रमा केही न केही गरेर देखाउन जरुरी भने छ। आजको दिन युवाहरू राजनीतिक, प्रशासनिक, आर्थिक, सामाजिक, शैक्षिक, सांस्कृतिक परिवर्तनका लागि सकारात्मक भूमिका निर्वाह गर्दै अगाडि बढ्न आवश्यक देखिएको छ।

समाज परिवर्तनका लागि पहिलो काम हो, चेतना फैलाउने। समाजमा विभिन्न प्रकारका विकृति विसर्गित, भेदभाव, अन्याय, अत्याचार, शोषण दमन रहेका छन्। समाजमा विद्यमान कुरीतिहरू : जस्तै, वर्गीय, जातीय, क्षेत्रिय, लैङ्गिक, छाउपडी, घरेलु हिंसा रहेका छन्। यस्ता विषयलाई समुदाय तहको वहसमा ल्याउने र त्यसको विरुद्धमा बुलन्द आवाज उठाइ परिवर्तनको नेतृत्व पनि युवाले नै लिनु पर्दछ।

यसैगरी समाजसेवाको नेतृत्व पनि गर्न सकिन्छ। आज न्यून आय वा आय बन्चितहरूलाई राज्य, संघसंस्था वा व्यक्तिबाट समाजिक सुरक्षाको अवश्यक छ। ज्येष्ठ नागरिक, अशक्त र असहाय अवस्थामा रहेका व्यक्ति, शारीरिक वा

गाउँ समाज परिवर्तनका लागि आजका युवाले बोक्नुपर्ने जिम्मेवारी

मानसिक रूपले श्रम गर्न अशक्त भएका, बाँच्नका लागि कठिन जीवनयापन गरिरहेका व्यक्तिहरूको लागि राज्यले केहि गरे पनि स्थानीय तह वा समुदायस्तर वा व्यक्तिगत स्तरबाट केही गर्न सकिन्छ कि भनेर पहल गर्दा असाध्यै राम्रो हुन्छ।

मठ मन्दिर तथा सांस्कृतिक सम्पदाको संरक्षण वा रकम दान गर्ने, वृद्धाआश्रम निर्माण वा वृद्ध नागरिकलाई सेवा गर्ने, विद्यालय भवन निर्माण तथा पुस्तकालय, अध्ययनरत विद्यार्थीलाई पुस्तक तथा कम्प्युटर प्रदान गर्ने, स्वास्थ्य शिविर सञ्चालन तथा नागरिक अस्पताल निर्माण, प्राकृतिक प्रकोपमा परेका नागरिकलाई आर्थिक सहत दिने, रक्तदान गर्ने जस्ता परोपकारी कार्य पनि सामाजिक उत्तरदायित्व हो।

यसैगरी गाउँसमाजमा हुने सानातिना विकासको काम स्थानीयले नै श्रमदान वा आर्थिक संकलन गरेर गर्न सकिन्छ। जस्तै : गाउँसम्म पुग्ने साना तथा छोट्टा बाटोघाटो निर्माण, पुलपुलेसा, कुलोपानी आदि। अहिले सानासाना विकासको लागि पनि सरकारको मुख ताक्ने बानी छ। स्थानीय आफैँले नगरे पनि कतिपय काम सरकार र स्थानीयको साभ्भेदारीमा गर्न सकिन्छ। आफ्नो समुदायमा कस्तो विकास गर्ने भन्ने निर्णय गर्नेदेखि, निर्णयअनुसार योजना बनाउने, त्यसको कार्यान्वयन गर्ने, कार्यान्वयन प्रक्रियाको अनुगमन तथा मूल्याङ्कन गर्ने र विकासको प्रतिफलको उपभोगमा समेत सम्बन्धित नागरिकहरूको सहभागिता हुनुपर्छ। वर्तमान अवस्थामा युवाले समुदाय विकासमा स्थानीय सरकारसँगको साभ्भेदारीमा विकासका कार्यक्रमहरू सञ्चालन गर्न सक्ने प्रावधान राखिएको छ।

समाजमा सञ्चालन हुने सानातिना विकास निर्माणका कामदेखि पालिका तहमा कार्यक्रम बनाउन, नीति निर्माणका लागि सरकारलाई दबाब दिने काममासमेत युवाको भूमिका आवश्यक छ। पालिका तहको योजना तर्जुमा प्रक्रिया हेर्दा बस्ती एवं वडास्तरीय योजना तर्जुमाका चरणहरूमा युवाहरूको अर्थपूर्ण सहभागिता हुनेपर्ने प्रावधान राखिएका छन्। यसरी गाउँ समाजमा भइरहेका विकास निर्माण प्रक्रियामा सहभागिता जनाउनुका साथै यसको पारदर्शिता, जवाफदेहिताको पनि ख्याल गर्नु पर्‍यो। कतिपय उपभोक्ता समितिमा बसेका युवाहरूले नै भएको बजेटमा पनि कायै नगर्ने, भ्रष्टाचार गरेको खबरहरू आइरहेका छन् अन्य युवाहरूले यसमा खबरदारी, चासो र चिन्ता व्यक्त गर्नुपर्‍यो।

पछिल्लो समय युवाहरू लागुऔषध दुर्व्यसनमा नराप्परी फसेका छन्। समाजमा जाँड, रक्सी, जुवातास जस्ता विकृतिहरू यथावत नै छन्। जसका कारण धेरै जनघनको नोक्सान हुनुका साथै परिवारहरू विचल्लिमा परेका छन्। जाँड रक्सी खुलमखुल्ला बिक्की गर्न पाउने सरकारको गलत नीतिका कारण यसले ठूलो नोक्सानी गरेको छ। यी सबैलाई व्यवस्थापन तथा नीतिगत नियन्त्रणका लागि विभिन्न तहका युवाहरू अग्रसर हुन जरुरी छ। यसको साटो आफ्ना गाउँटोलमा योग अभ्यासस्थल, खेलकुद मैदान, पुस्तकालय स्थापना, बालबगैँचा तथा वृद्धवृद्धाका लागि भेटघाट स्थाल, प्राथमिक उपचार केन्द्र, खुलाचउर संरक्षण, सडक बत्ती, सडक सरसफाइ, सार्वजनिक धारा तथा विश्राम स्थल बनाउनका लागि उत्तरेर जगाउने काम गर्नुआवश्यक छ।

पछिल्लो समय सूचना प्राविधिक विकासले गर्दा विश्व एक गाउँ त भएको छ साथै यसले सँगसँगै विकृति पनि ल्याएर आएको छ। यसको सही सदुपयोग र यसले व्यक्ति, परिवार, समाज तथा राष्ट्रको विकास तथा प्रगति र दुर्गति निम्त्याउन सक्ने कुरालाई मध्यनजर गर्दै यसको सकारात्मक र नकारात्मक असर तथा प्रभावका लागि जानकारी, चेतना दिनुका साथै सही सदुपयोगका लागि सचेतना आवश्यक देखिन्छ। युवाहरू स्वभावैले आधुनिक प्राविधिको प्रयोग गर्न रुचाउँछन् र प्राविधिलाई विभिन्न क्षेत्रमा उपयोग गर्न चाहन्छन्। यसबाट प्राविधिक विकास भएको खण्डमा सामुदायिक विकासमा युवाको सहभागिता अभूँै बढी उपलब्धिमूलक हुन्छ भन्ने बुझ्न सकिन्छ।

शैक्षिक विकासमा पनि युवाहरूले महत्वपूर्ण योगदान गर्न सक्छन्। नेपालमा अभूँै पनि विद्यालय नजान्ने, विद्यालय छाड्ने संख्या यथावत छ। कतिपय बालबालिका निजी त भइहाल्थ्यो सामुदायिक विद्यालयमा पनि आर्थिक अभावले पढ्न नसक्ने अवस्था छ। आफ्नो गाउँठाउँमा रहेका गरिब, जेहेन्दार तथा विपन्न विद्यार्थीहरूलाई सहयोग, अनुदान, छात्रवृत्तिका लागि पहल तथा सहयोग गर्नुपर्छ।

आफ्नो गाउँठाउँमा निःशुल्क ट्युसन कक्षा सञ्चालन गरेर आफ्नो क्षमता प्रदर्शनका साथै कमजोर विद्यार्थीका लागि शैक्षिकस्तर विकास गर्न जरुरी छ। कति विद्यार्थीहरू उच्च शिक्षा कहाँ पढ्ने ? के पढ्ने ? कसरी पढ्ने ? भन्ने अन्योलमा छन्, उनीहरूका लागि जानेका युवाहरूले मार्गदर्शन गर्न जरुरी छ। सम्पूर्ण नीतिहरूको राजा (प्रमुख) नै राजनीति हो। तसर्थ राजनीतिमा चासो राख्ने युवाहरू राजनीतिमा पनि लाग्न जरुरी छ, किनभने राष्ट्रको नेतृत्वदेखि नीति निर्माण तथा कार्यान्वयन

गर्ने गराउने काम राजनीतिक अगुवाहरूको हो। तसर्थ राजनीतिमा विद्यमान गलत कृयाकलापको अन्त्यको लागि राजनीतिमै जोडिन जरुरी छ। त्यसको लागि समाजमा उसको योगदानको पनि मूल्याङ्कन हुने गर्दछ। अर्थात् ठूलो राजनीतिज्ञ बन्ने पहिलो खुड्किलो नै सामाजिक कामको नेतृत्व गर्नु हो। त्यसो त राजनीतिमा आउन भन्नेला बोकेर पार्टीको भन्डा मात्रै बोक्नुपर्छ भन्ने छैन। विभिन्न विषयगत मन्त्रालयहरू हुन्छन्, जस्तै अर्थमन्त्रालय : यसका लागि अर्थशास्त्र जानेका युवाले आफ्नो विज्ञताका साथै राजनीतिमा चासो दिनु पर्‍यो, यससम्बन्धि नीतिगत व्यवस्थाहरूको बारेमा जानकारी हुन पर्‍यो, त्यस्तै विज्ञान तथा सूचना प्रविधि, युवा तथा खेलकुद, वन, वातावरण, समाजिक विकास, भौतिकपूर्वाधार, उर्जा, जलश्रोत, आदिआदि यी सबै कामको लागि राजनीतिमा चासो राख्नुका साथै राष्ट्रका विज्ञता हासिल गर्न गर्नु पर्‍यो। पहिला पहिला त आफ्नो क्षेत्रको बारेमा ज्ञान र अनुभव प्राप्त गर्नु पर्‍यो, त्यसलाई बोड्नु पर्‍यो, त्यसको नेतृत्व गर्नु पर्‍यो। अनि देशको पनि।

यो सबै काम गरिरहँदा महत्वपूर्ण कुरा आर्थिक व्यवस्थापन हो। एकातिर समाजसेवाका लागि आवश्यक आर्थिक व्यवस्थापन अर्कोतिर आफू र आफ्नो परिवारको लागि आर्थिक विकास अनि समय यी सबै मिलाउन व्यवस्थापनको ज्ञान जरुरी छ। व्यक्तिगत, परिवारिक, समाजिक र देशको आर्थिक समृद्धिका लागि युवाहरू उद्यम तथा रोजगारमा लाग्न जरुरी छ। अहिले देशमा उद्यममा नीतिगत, व्यवहारिक समस्याका साथै रोजगारको अवसर नहुँदा धेरै युवाहरू विदेशिन बाध्य छन्। उनीहरूकै श्रम र सीपबाट धेरै देशले धेरै विकास गरिरहेका छन्, तिनै युवाहरूको श्रम र सीपको स्वदेशमा नै सदुपयोग गर्न सके मात्र हाम्रो देशको पनि विकास हुनसक्छ।

आफ्नो गाउँठाउँमा सानै भए पनि आफू पनि श्रम र रोजगारमा लाग्ने र अन्य युवाहरूलाई पनि त्यसमा लाग्न प्रोप्रेत गर्न जरुरी छ। बरु बेरोजगार बस्ने तर गाउँठाउँमा उपलब्ध श्रम र रोजगारीमा संलग्न हुन लाज मान्ने प्रवृत्ति हाम्रो गाउँसमाजमा विद्यमान छ। यसलाई हटाउनुका साथै स्थानीय उत्पादनमा वृद्धि, त्यसको ब्रान्डिङ, आधुनिकीकरण तथा राष्ट्रिय अनि अन्तर्राष्ट्रिय बजारमा पुर्‍याउन जरुरी छ। यसका लागि नीतिगत तथा कानुनी षट्टिलताको अन्त्य गर्न पहल गर्ने, सीपमूलक तालिम सञ्चालन, न्यून ब्याजदरमा ऋण उपलब्ध गराउन तथा अनुदानको लागि आफ्नो नौजिकको स्थानीय तहलाई माग गर्न सकिन्छ। आफ्नो गाउँसमाजको श्रोतसाधनको उपलब्धता हेरेर सोहीअनुसारका उद्यम र सीप विकासमा स्थानीय तहले भूमिका खेल्न जरुरी छ। बजेट यस्तो बनीसु कि जसले नागरिकको जीवनस्तरमा कुनै न कुनै परिवर्तन ल्याओस।

वन, वातावरण तथा जैविक विविधता संरक्षण, जलवायु परिवर्तन तथा यसका असर र प्रभावका बारेमा नागरिकलाई सचेत गराउँदै जल, जमिन र सम्पूर्ण जीवजन्तु तथा वनस्पतिको संरक्षणको अभियान थालनी गर्नु अहिले विश्वपरिवेशमा महत्वपूर्ण काम हो। गाउँठाउँमा अभूँै पनि स्वास्थ्य, सरसफाइ, सन्तुलित आहार विहार, स्वास्थ्यकाबारेमा हेल्थचेक्युप्राई छ। सामाजिक सेवा, प्राकट कित, नैतिकता, संस्थागत सुशासन र कानुनको पालना कमजोर छ। अहिले हाम्रो समाजमा भ्रष्टाचार, बलात्कार, अनियमितता, घुसधोरी, दलाली, कालोबजारी, गरिब, किसान र मजदुरमाथिको नाज्रो लुट, विभिन्न नाममा मान्छेले मान्छेमाथि गर्ने विभेद र युवाको व्यापक दुरुव्ययोगले सीमा नाघिरहेको छ।

राजनीतिक परिवर्तन धेरै पटक भए, तर आर्थिक, सामाजिक, प्रशासनिक परिवर्तन गरी जनतामा परिवर्तनको अनुभूति दिलाउन र मुलुकमा विधिको शासन स्थापना गर्दै सुशासन कायम गर्न र यसलाई प्रभावकारी किसिमले कार्यान्वयन गर्न टड्कारो आवश्यकता देखिएको छ। जनसाधरणलाई अभाव र महँगैबाट मुक्त, वातावरणको संरक्षण, कानुनको पालना, संस्थागत सुशासनको पालना गर्ने, सर्वसाधरणलाई उनीहरूको इच्छा, आकांक्षा बुझी गुणस्तरीय सेवा छिटोछरितो रूपमा उपलब्ध गराउने कुरामा राज्य उदासिन छ।

युवाहरूको नेतृत्वमा राजनैतिक, आर्थिक, सामाजिक, शैक्षिक र प्राविधिक रूपान्तरण गर्न सकेमा निःशन्देह समृद्ध र समतामूलक समाजको निर्माण हुने निश्चित छ। सबै तहका सरकारलाई यसका लागि आवश्यक नीति निर्माण तथा बजेट बिनियोजन गर्नु दबाबमूलक कार्यक्रम गर्ने र आफूले पनि योगदान गर्नु पर्दछ।

युवाहरू प्रायः पारदर्शिता र उत्तरदायित्वका पक्षधर हुन्छन्। युवाको संलग्नता र युवाको आवाजले राजनीतिक र नीतिगत प्रक्रियामा पारदर्शिता बढाउन मद्दत पुर्‍याउँछ। युवाहरूले भ्रष्टाचार, अनियमितता, कुशासनका विरुद्धमा र सुशासनको पक्षमा सशक्त भूमिका खेलिरहेका छन्। यसलाई निरन्तरता दिन जरुरी छ।

जाडोमा केरा खानु

फाइदाजनक वा हानिकारक ?

जाडो मौसममा केरा खानु हुन्छ कि हुँदैन भन्नेमा प्रायः विरोधाभास हुने गर्छ। कतिपयले जाडो मौसममा केरा खानु उचित हुन्छ भन्छन् भने कतिपयको भनाइ जाडो मौसममा केरा खानु हुँदैन भन्ने छ।

जाडो मौसममा खानेकुरा, विशेष गरी फलफूलका बारेमा प्रायः प्रश्न उठ्ने गरेको चिकित्सक बताउँछन्। केरा वर्षभरि सजिलै पाइने र पौष्टिकताले भरिपूर्ण मानिने फल हो। तर जाडोमा यसलाई खाने कुरामा केही मतभिन्नता छन्।

केरा पोटासियम, म्याग्नेसियम र भिटामिन बी६ को राम्रो स्रोत हो, जसले शरीरको मेटाबोलिजमलाई स्वस्थ राख्न मद्दत गर्छ। चिसो मौसममा जब शरीरलाई ऊर्जाको आवश्यकता बढ्छ, केरा ऊर्जाको राम्रो स्रोत साबित हुन सक्छ। साथै, यसमा पाइने फाइबरले पाचन प्रणालीलाई

रूघाखोकी लाग्ने गरेको चिकित्सक बताउँछन्। यदि कसैलाई चिसोसँगै सम्बन्धित एलर्जी छ भने उसले केरा खानु हुँदैन। साथै, यदि तपाईं शारीरिक रूपमा सक्रिय हुनुहुन्छ र चिसोमा पनि व्यायाम गर्नुहुन्छ भने, केरा तपाईंको लागि लाभदायक हुन सक्छ। किनकि यसले तत्काल ऊर्जा प्रदान गर्दछ।

केरा खाने सही समय पनि महत्त्वपूर्ण छ। बिहान केरा खाँदा पाचनमा मद्दत गर्छ, तर रातिको समयमा केरा खानु हुँदैन, किनकि यसले रुघा र खोकीको सम्भावना बढाउँछ।

केरामा पोटासियमको मात्रा बढी हुने भएकाले उच्च रक्तचापको समस्या भएकाका लागि केरा लाभदायक हुने बताउँछन्। तर, मधुमेहका विरामीले केराको सेवन सीमित मात्रामा गर्नुपर्छ, किनभने यसमा चिनीको मात्रा बढी हुन्छ। जाडोमा केरा खाने वा नखाने निर्णय व्यक्तिको शारीरिक अवस्था र आवश्यकतामा निर्भर गर्दछ। यसलाई सन्तुलित मात्रामा र सही समयमा खाएमा जाडोमा पनि स्वास्थ्यका लागि फाइदाजनक हुन्छ।

बलियो बनाउँछ, जुन जाडोमा सामान्यतया सुस्त हुन सक्छ। चिकित्सा दृष्टिकोणले केरालाई चिसो फल मानिने र यसको अत्यधिक सेवनले कतिपयलाई घाँटी दुख्ने वा

सिनियर डिभिजनको निरीक्षण

મો.9847324755,9804406297

कालीगण्डकीमा भोलुङ्गे पुल
मुस्ताङको थासाङ गाउँपालिका-२ स्थित कालीगण्डकी नदीमा हालै निर्माण गरिएको करिब ५७२ मिटर लामो भोलुङ्गे पुल र पृष्ठभूमिमा देखिएको धौलागिरि हिमाल ।
तस्विर: सुशीलबाबु थकाली / रासस

तरकारीमा विषादी भेटिएपछि जफत गरी नष्ट

रामकुमार श्रेष्ठ
नवलपरासी
नवलपुरको कावासोती २ स्थित कावासोती हाट
बजारमा विक्रीका लागि राखिएको काउलीमा विषादी अत्याधिक भेटिएपछि जफत गरेर नष्ट गरिएको छ ।
कावासोती हाटबजारमा रहजरका किसान बन्नु

बजेट खर्चको प्रतिशतमा लुम्बिनी पहिलो

बुटवल । चालु आर्थिक वर्ष पहिलो त्रैमास (साउन-असोज) सम्म संघीय सरकारले कुल १८.५६ प्रतिशत बजेट खर्च गरेको छ । यसमा विकास बजेट खर्चको अवस्था भने दयनीय छ ।

संघीय सरकारको सोही प्रवृत्ति प्रदेश सरकारले समेत दोहोर्‍याइरहेको तथ्यांकमा देखिन्छ । असोजसम्म सबै प्रदेशको बजेट खर्च न्यून देखिन्छ । त्यसमा पनि विकास बजेट दयनीय अवस्थामा छ ।

सबैजसो प्रदेश सरकारले अघिल्ल्या आवदेखि नै यस्तै प्रवृत्ति देखाइरहेका छन् । तर, यसपालि भने संघ र प्रदेश दुवै तहका सरकारले जेनजी आन्दोलन र राजनीतिक अस्थिरतालाई दोष दिने ठाउँ पाएका छन् ।

गत आव २०८१/८२ मा प्रदेश सरकारहरूको वार्षिक बजेट खर्च औसत ७३ प्रतिशतमात्र थियो । जसमा सबैभन्दा धेरै कोशीले ७७ प्रतिशत र सबैभन्दा कम कर्णालीले ६४ प्रतिशत खर्च गरेका थिए ।

यद्यपि, प्रदेश सरकारका धेरै खर्च असाम्य हुने गरेको छ । तथ्यांक अनुसार सुदूरपश्चिम सरकारले आधा हाराहारी बजेट असाम्य खर्च गरेको थियो । असारे विकास प्रवृत्ति संघदेखि प्रदेश सरकारसम्म पुग्दा पहिलो र दोस्रो त्रैमासमा हरेक सरकारको खर्च कमजोर देखिने गरेको छ ।

अर्थ मन्त्रालयका अनुसार पछिल्लो ५ वर्षयता विकास बजेटको औसत ३४.७९ प्रतिशत असाम्य खर्च हुने गरेको छ । अन्तिम त्रैमास (वैशाख-असार) मा विकास खर्चको ५३.८ प्रतिशत खर्च भएको तथ्यांक छ ।

पहिलो त्रैमासमा कोशी प्रदेश सरकारले कुल बजेट खर्च ७.९० प्रतिशतमात्र गर्न सकेको छ । आर्थिक मामिला तथा योजना मन्त्रालयको तथ्यांक अनुसार कोशीले यस वर्ष ३५ अर्ब ७७ करोड ९८ लाख बराबर बजेट कार्यान्वयन गरिरहेको छ ।

पहिलो त्रैमाससम्म २ अर्ब ८२ करोड ५५ लाख बराबर बजेट खर्च गरेको छ । यो लक्ष्यको ७.९० प्रतिशत हाराहारी हो । यस अवधिसम्म चालु खर्च १ अर्ब २९ करोड भएको छ, जुन लक्ष्यको ९.०३ प्रतिशतमात्र हो ।

यस्तै पूँजीगत खर्च ६८ लाख रुपैयाँमात्र भएको छ । जुन वार्षिक लक्ष्यको ४.०२ प्रतिशतमात्र हो । यस अवधिमा प्रदेशले राजस्व बाँडफाँट र आन्तरिक राजस्वमार्फत ३ अर्ब ८ करोड रुपैयाँ

आम्दानी गरेको छ । जुन लक्ष्यको १६.९ प्रतिशत हो ।

यस प्रदेशले संघीय अनुदान ३ अर्ब ५३ करोड रुपैयाँ प्राप्त गरेको छ । यसरी तीन महिनामा प्रदेशको कुल प्राप्त ६ अर्ब ६१ करोड रुपैयाँ भएको देखिन्छ । जुन कुल अनुमानको २०.२ प्रतिशत हो ।

मधेश प्रदेशले पहिलो त्रैमासिक अवधिमा कुल बजेटको साढे ३ प्रतिशत हाराहारी मात्र खर्च गर्न सकेको तथ्यांक छ । मधेशले यस वर्ष ४६ अर्ब ९८ करोड बराबर बजेट ल्याएको छ । यसमध्ये असोज मान्सममा १ अर्ब ६४ करोडमात्र खर्च भएको प्रदेश लेखा नियन्त्रक कार्यालयको तथ्यांक छ । यो कुल विनियोजित बजेटको ३.५ प्रतिशतमात्र हुन आउँछ ।

यस अवधिमा राजस्व संकलन भने २ अर्ब ४२ करोड ६४ लाख बराबर छ । मधेश सरकारले यस वर्ष १६ अर्ब ७२ करोड चालु खर्चको लक्ष्य राखेको छ ।

प्रदेश लेखा नियन्त्रक कार्यालयका अनुसार असोजसम्म १ अर्ब २८ करोड खर्च भएको छ । ३० अर्ब २६ करोड पूँजीगत बजेट विनियोजन गरिएकोमा ३५ करोड ८५ लाखमात्र खर्च भएको तथ्यांक छ । यो प्रदेश राजनीतिक रूपमा अहिले अस्थिर छ । जसले गर्दा बजेट खर्चसमेत प्रभावित बमिरहेको छ ।

बागमती प्रदेशले यस वर्ष ६७ अर्ब ४७ अर्ब रुपैयाँ बराबर बजेट कार्यान्वयन गरिरहेको छ । तर, पहिलो त्रैमासमा लक्ष्यको ६.१९ प्रतिशतमात्र खर्च गर्न सकेको आर्थिक मामिला तथा योजना मन्त्रालयको तथ्यांकमा देखिन्छ ।

यस वर्ष असोजसम्म बागमतीले ४ अर्ब १७ करोड ९१ लाख बराबर बजेट खर्च गर्न सकेको छ । आम्दानीतर्फ ७ अर्ब ६४ करोड ५० लाख छ । यो कुल प्राप्त अनुमानको ११.३३ प्रतिशत हो ।

यस वर्ष आन्तरिक आम्दानी भने ४ अर्ब ७७ करोडको अनुमान गरिएकोमा ८७ करोडमात्र संकलन भएको छ । जुन लक्ष्यको १८.२३ प्रतिशत हो ।

बागमतीमा सबैभन्दा धेरै बजेट लोकसेवा आयोगले गरेको देखिन्छ । विकास मन्त्रालयका बजेट खर्च यहाँ दयनीय अवस्थामा छ । प्रदेश सरकारले जेनजी आन्दोलनका कारण प्रदेश सरकारका संरचना क्षतिग्रस्त हुँदा बजेट कार्यान्वयन भइरहेको जनाएको छ ।

गण्डकी प्रदेशले यस वर्ष ३१ अर्ब ९७ करोड बराबरको बजेट कार्यान्वयन गरिरहेको छ । यो प्रदेशले २० कात्तिकसम्मको आर्थिक विवरण सार्वजनिक गरेको छ । जस अनुसार २ अर्ब ६५ करोडमात्र खर्च भएको छ । जुन लक्ष्यको ८.३१ प्रतिशत हो ।

गण्डकीले एक वर्षमा १२ अर्ब ६३ करोड चालु खर्च र १९ अर्ब ९ करोड पूँजीगत खर्चको लक्ष्य राखेको थियो । २० कात्तिकसम्म १ अर्ब १२ करोड चालु खर्च भएको छ । जुन लक्ष्यको ९.९२ प्रतिशत हो । पूँजीगत खर्च १ अर्ब ५२ करोड अर्थात् लक्ष्यको ८.०१ प्रतिशत भएको छ ।

उता, प्रदेश सरकारले ४ अर्ब ५४ करोड रुपैयाँ बराबर आम्दानी गरेको छ । जुन लक्ष्यको १४.१२ प्रतिशत हो । जसमा केन्द्र सरकारबाट प्राप्त हुने अनुदान र राजस्व बाँडफाँटको रकम समेत समावेश छ ।

प्रदेश लेखा नियन्त्रक कार्यालय लुम्बिनीका अनुसार लुम्बिनी प्रदेशले यस वर्ष ३८ अर्ब ९१ करोड रुपैयाँ बराबर बजेट कार्यान्वयन गरिरहेको छ । असोज मसान्तसम्म ३ अर्ब ६३ करोड बराबर खर्च गरेको छ । जुन लक्ष्यको ९.३५ प्रतिशत हो ।

यस वर्ष चालु खर्च १५ अर्ब ४३ करोडको लक्ष्य थियो । खर्च १ अर्ब ९४ करोड बराबर भएको छ । २३ अर्ब ४७ करोड पूँजीगत खर्च गर्ने लक्ष्य राखिएकोमा १ अर्ब ६९ करोड बराबर भएको छ । जुन लक्ष्यको ७.२३ प्रतिशत हो ।

प्रदेश लेखा

नियन्त्रक कार्यालय कर्णालीका अनुसार कर्णालीले यस वर्ष ३२ अर्ब ९९ करोडको बजेट ल्याएको छ । असोजसम्म यस प्रदेशले १ अर्ब ९५ करोडमात्र खर्च गर्न सकेको छ । यो कुल विनियोजनको ५.९३ प्रतिशत मात्र हो ।

चालुतर्फ १ अर्ब ३९ करोड र पूँजीगत खर्च ५६ करोड बराबर भएको छ । यस अवधिमा कर्णालीले चालु बजेट लक्ष्यको ११.२२ प्रतिशत र पूँजीगत खर्च २.८२ प्रतिशतमात्र गर्न सकेको देखिन्छ ।

सुदूरपश्चिम प्रदेशले यस वर्ष ३३ अर्ब ३६ करोड रुपैयाँको बजेट कार्यान्वयन गरिरहेको छ । असोज मसान्तसम्म १ अर्ब ३८ करोडमात्र भएको भएको प्रदेश लेखा नियन्त्रक कार्यालयले जनाएको छ । जुन ४ प्रतिशत मात्र हुन आउँछ ।

यस अवधिमा चालु खर्च १३ अर्ब ५२ करोड विनियोजन भएकोमा १ अर्ब १८ करोडमात्र भएको छ । जुन ९ प्रतिशतमात्र हो । पूँजीगत बजेट १९ अर्ब ८२ करोड विनियोजन भएकोमा १९ करोड ८० लाखमात्र खर्च भएको छ ।

आकर्षक डिजाइन तथा छपाई

सबै किसिमका रंगिन तथा सादा

डिजाइनका साथै सम्पूर्ण छपाईको

लागि सधै हामीलाई सम्मनुहोस् !

आइडिया डिजाइनर्स/अफसेट प्रेस

सम्पर्क:

बुटवल-७, पुरानो बसपार्क (सन्जीमण्डी पछाडि)

यातायात मजदूर संघको भवनमा

फोन:-०७१-५४०२९३ मो.९८५७०३५३८०,९८४७९२३९५७

E-mail:ideapressbtl@gmail.com

विदेशमा रहेका नेपालीलाई मताधिकार दिइने

बुटवल । पूर्वप्रमुख निर्वाचन आयुक्तहरूले विदेशमा रहेका नेपालीलाई मताधिकार दिने गरी अगाडि बढ्न सुझाएका छन् ।

निर्वाचन आयोगका अधिकारीहरूसँग भएको छलफलमा उनीहरूले यस्तो सुझाव दिएका हुन् ।

सोमबार निर्वाचन आयोगका पूर्वप्रमुख निर्वाचन आयुक्त, पूर्वनिर्वाचन आयुक्त एवम् पूर्वसचिवहरू र निर्वाचन आयोगका पदाधिकारीहरूबीच छलफल भएको थियो ।

छलफलमा निर्वाचन आयोगका पूर्वप्रमुख निर्वाचन आयुक्तद्वय सूर्यप्रसाद श्रेष्ठ र नीलकण्ठ उप्रेती, पूर्व कार्यवाहक प्रमुख निर्वाचन आयुक्त दोलखबहादुर गुरुङ र पूर्वनिर्वाचन आयुक्त डा. रामभक्त पीबी ठाकुर थिए । निर्वाचन आयोगका पूर्व सचिवहरू मधुप्रसाद रेग्मी, रविलाल पन्थ, सुरेश अधिकारी र भरतमणि सुवेदीको पनि सहभागिता रहेको थियो ।

जहाँ विदेशमा रहेका नेपालीलाई मताधिकार दिने विषय उठेको थियो । पूर्वप्रमुख निर्वाचन आयुक्तहरूले

विदेशमा रहेका नेपालीलाई मताधिकार दिनुपर्ने बताए ।

बरु २१ फागुनको चुनाव सारेर वैशाखमा निर्वाचन गर्न सकिने उल्लेख गर्दै उनीहरूले विदेशमा रहेका नेपालीलाई मताधिकार भने दिनुपर्ने बताए । विदेशमा रहेकालाई भोटिङ अधिकार दिन अनलाइन भोटिङमा जानुपर्ने पनि उनीहरूको सुझाव छ ।

छलफलमा निर्वाचन आयोगका तर्फबाट कार्यवाहक प्रमुख निर्वाचन आयुक्त रामप्रसाद भण्डारीले भने तोकिएको समयमा निर्वाचन सम्पन्न गराउन आयोग प्रतिबद्ध रहेको बताए ।

साथै उनले युवा पुस्ताको आन्दोलनको माग बमोजिम सुशासन र भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि आधार तयार गर्ने तथा राजनीतिक दलहरूको माग बमोजिम जनप्रतिनिधिमूलक शासन कायम गर्ने उपाय नै स्वच्छ, स्वतन्त्र, निष्पक्ष र भर्यरहित निर्वाचन भएको धारणा राखे । नेपालको संविधान र मौजुदा कानुन बमोजिम तोकिएको समयमा प्रतिनिधिसभाको निर्वाचन सम्पन्न गर्नु निर्वाचन आयोगको दायित्व रहेको स्मरण गरे ।

‘अपाङ्गता भएका महिलाहरूलाई सहजरूपमा न्याय दिन न्यायिक निकायको व्यवहार बदलिनुपर्छ’

बुवल । अपाङ्गता भएका महिलाहरूको न्यायको पहुँचलाई सहज बनाउन न्यायिक निकायहरूले सहयोगी र भेदभावरहित व्यवहार गर्नुपर्ने एक अध्ययन प्रतिवेदनले देखाएको छ ।

‘एक्सेस प्लानेट’द्वारा अनुसन्धान गरिएको ‘किनाराका आवाजहरू : नेपालमा अपाङ्गता भएका महिलाहरूको न्यायमा पहुँचको स्थिति अनुसन्धान’ मा २०० सहभागीमध्ये ९५ जनाले न्यायिक निकायहरूले सहयोगी र भेदभावरहित व्यवहार गर्नुपर्ने र ती निकायहरू भौतिक रूपमा पहुँचयुक्त हुनुपर्नेमा जोड दिएको छ ।

गण्डकी, कर्णाली, कोशी र मधेश गरी चारवटा प्रदेशमा गरिएको अध्ययनले अपाङ्गता भएका महिलाहरूको न्याय प्रणालीमा पहुँचको सम्बन्धमा रहेका अनुभवको खोजी गरेको छ ।

राष्ट्रिय महिला आयोगको आयोजना र ‘एक्सेस प्लानेट’को व्यवस्थापन तथा सहकार्यमा ‘अपाङ्गता भएका किशोरी र महिलाभैत्री न्याय प्रवर्द्धनमा सरोकारवालाको भूमिका विषयक अन्तरक्रिया’ मा मुख्य अनुसन्धान परामर्शदाता डा नीति अर्थात् खनालले अपाङ्गता भएका महिलाको न्यायिक पहुँचको स्थिति हेर्दा जटिल देखिएको र न्यायिक निकायको पहुँचको वातावरण बढाउनुपर्ने धारणा राखे । उनले भने- “अपाङ्गता भएका महिलाहरूले न्यायिक प्रक्रियामा समान हिस्साबले सहभागी हुन पाउनुपर्छ । नेपालको न्याय, संरचना, सेवा, नीति सबै सपाङ्ग व्यक्तिको अनुभवको आधारमा बनाइएको छ । अपाङ्गता भएकाहरूको

अनुभवको आधार र आवश्यकता नै बिना ती निर्माण गरिएको छ । त्यसलाई ट्रान्सफर्म गर्न धेरै काम गर्नुपर्ने देखिन्छ ।”

अध्ययन प्रतिवेदनले एक चौथाइभन्दा बढी (२७.५) प्रतिशत सहभागीहरूलाई न्याय प्रणालीको कुनै पनि सेवाबारे ज्ञान नभएको देखाएको छ । यसैगरी चारवटा प्रदेशका सहभागीमध्ये अधिकांश (१५.८) जनाले जीवनमा हिंसा भोगेको बताएका छन् । हिंसा भोगेको बताउने सहभागीले आफूले भोगेको अन्यायका लागि न्याय नखोजेको बताएका छन् । केवल ३६ प्रतिशत महिलाहरूले मात्र न्याय खोजेका छन् ।

अध्ययनले अपाङ्गता परिचयपत्र वितरण सजिलो र प्रभावकारी बनाउने, नीति कार्यान्वयन र पैरवी प्रभावलाई सुदृढ बनाउने एवं अपाङ्गता समावेश सुरक्षा आवश्यकतामा लगानी गर्नेमा बढी जोड दिनुपर्ने सिफारिस गरेको छ ।

एक्सेस प्लानेटको कार्यकारी निर्देशक लक्ष्मी नेपालले अपाङ्गता भएका व्यक्तिलाई प्राथमिकतामा राख्छौं भने तर उनीहरूबारे पर्याप्त मात्रामा अध्ययन नै हुन नसकेको धारणा राख्नुभयो । उनले भने-“तथ्याङ्क नै छैन भने उनीहरूका लागि कसरी काम गर्ने त ? अपाङ्गताको विविधताको बुझाइबारे पनि सरोकारवाला निकायहरूलाई नै संवेदनशील बनाउन आवश्यक देखिन्छ ।”

कार्यक्रममा सहभागीहरूले अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरू विभेदीकरणको सिकार भइरहेको र न्यायम चरव पहुँच स्थापित हुन नसकेको धारणा व्यक्त गरे ।

पाल्हीनन्दन गाउँपालिकाको अनुरोध

डेंगी रोगबाट कसरी बच्ने ?

- लामखुट्टेको टोकाइबाट हुने डेंगी रोगका बिरामीहरू नेपालमा केही समय यता बढिरहेकाले निम्न रोकथामका उपायहरू अपनाऔं ।
- पूरा बाहुला भएको लुगा लगाउने
 - भुल भित्र मात्र सुत्ने
 - घरको झ्याल ढोकामा लामखुट्टे नछिर्ने जाली हाल्ने घर, कार्यालय, विद्यालय वा सार्वजनिक क्षेत्रमा पानी जम्न नदिने
 - खाल्डाखुल्डी पुर्ने र खानेपानी वा ढल चुहिएको छ भने तत्काल मर्मत गर्ने
 - गमलाको प्लेट, फूलदानी, कुलर आदिको पानी कम्तीमा हप्ताको एक पटक फेर्ने
 - पानी जम्मा गर्ने भाडालाई लामखुट्टे छिर्न नसक्ने गरी छोप्ने साँभ र विहान करेसाबारीमा जाँदा, घर बाहिर टहलँदा, वा पार्कमा जाँदा लामखुट्टेले नटोकोस् भनेर विशेष सावधानी अपनाउने ।

अनुरोधक

पाल्हीनन्दन गाउँपालिका

गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय

नवलपरासी (बर्दघाट सुस्ता पश्चिम)

लुम्बिनी प्रदेश, नेपाल

